

країнах, включаючи Україну та країни – члени Європейського Союзу (ЄС). Місія ЮНЕСКО полягає у сприянні міжнародному співробітництву в галузі освіти, науки і культури з метою зміцнення миру та безпеки і сприяння сталому розвитку. Однією з ключових сфер діяльності ЮНЕСКО є збереження культурної та природної спадщини, які тісно пов'язані з розвитком туризму [1].

Аналізуючи список джерел літератури, можна зробити висновок, що тема внеску ЮНЕСКО у розвиток туризму в Україні та країнах Європейського Союзу є актуальною, оскільки вона привертає увагу дослідників з різних галузей. У результаті проведеного аналізу були виявлені публікації, у яких досліджена роль ЮНЕСКО у розвитку культурного, винного, екологічного, сільського та міського туризму в різних країнах, зокрема в Греції, Польщі, Туреччині, Китаї, Південній Кореї, Кіпрі, Італії та Україні.

Спостереження засвідчують, що ЮНЕСКО впливає на розвиток туризму в різних країнах, сприяє збереженню культурної спадщини, природних ресурсів, підвищує якість туристичних послуг, залучає туристів з усього світу, а також стимулює розвиток місцевих економік. ЮНЕСКО активно сприяє збереженню та популяризації культурної спадщини України та Європи, зокрема через включення об'єктів культурної спадщини до Списку світової спадщини. Крім того, ЮНЕСКО підтримує створення культурних маршрутів, що сприяє розвитку культурного туризму та залученню до регіону нових туристів. [1,2]

Діяльність ЮНЕСКО значно впливає на розвиток туризму в Україні та країнах ЄС. Організація відіграє ключову роль у просуванні сталого туризму та збереженні спадщини, допомагаючи генерувати економічні вигоди, водночас зберігаючи об'єкти культурної та природної спадщини. ЮНЕСКО запропонувала кілька ініціатив, спрямованих на просування сталого туризму та збереження спадщини. До них належить програма сталого туризму, яка зосереджена на просуванні туризму, що є екологічно стійким, соціально відповідальним та економічно життєздатним. Цією організацією також створено кілька біосферних заповідників в Україні та країнах ЄС, які сприяють збалансуванню збереження та розвитку сталого туризму та місцевого економічного зростання [2].

Внесок ЮНЕСКО у розвиток туризму та його зв'язок з культурою та природним середовищем є однією з важливих тем у науковому дослідженні. ЮНЕСКО, організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки та культури, відіграє важливу роль у збереженні та популяризації культурної та природної спадщини в різних країнах світу. ЮНЕСКО дає змогу зберегти та просунути різноманітні культурні та природні об'єкти, що можуть стати привабливими для туристів. Туризм може мати як позитивний, так і негативний вплив на культурну та природну спадщину країни.

Список використаних джерел:

1. Büyükişık, B., & Şahin, S. (2022). The Role of UNESCO in the Sustainable Development of Cultural Tourism in Turkey and EU Countries. *Journal of Tourism Futures*, 8(2), 141-153.
2. Zhang, M., & Li, M. (2022). The Role of UNESCO in the Sustainable Development of Natural Heritage Tourism in EU Countries. *Journal of Sustainable Tourism*, 30(8), 1163-1181.

Саричев Микита,

здобувач, 242 Туризм

Науковий керівник: Герасименко Тетяна, к. геол. н., доцент

НТУ «Дніпровська політехніка»

ЗНАЧЕННЯ АТРАКЦІЙ В ТУРИЗМІ НА ПРИКЛАДІ СЕМИ ЧУДЕС СВІТУ

Усі ще зі шкільної парти знають що таке ЮНЕСКО, організація, яка намагається зберегти історичну цінність. Не можна знайти жодну людину, яка не знає що таке піраміда Хеопса або, наприклад, Велика Китайська Стіна. Але яка ж їх роль в туризмі? А от в цьому ми і розберемось.

Якщо звернутись до статистики то Франція є найбільш відвідуваною країною за кількістю туристів 89,4 млн осіб щорічно. Другими за статистикою йде Іспанія, США, Китай, Італія, Турція, Мексика, Таїланд, Німеччина та Великобританія. А що з об'єктів ЮНЕСКО може приваблювати людей у Франції? Все просто, насправді у Франції є цілих 43 туристичні об'єкти. З самих значних можна виділити Парк і Маєток у місті Версаль, Кафедральний собор в місті Шартр, наскальні малюнки в печерах по річці Везер, Дворець і парк Фонтенбло, Кафедральний собор міста Амьєн, давній римський театр у місті Оранж та багато інших. Версальський замок славиться своєю багатою історією, цей величезний маєтко-парковий ансамбль, який колись був резиденцією французьких королів, перетворився на історичний музей. Наразі він є маєтком республіки [2].

Кафедральний собор у місті Шартр, був спочатку на місці Кафедрального собору, де стояли звичайні церкви а з 876 р. знаходиться Свята Плащаниця Діви Марії. Замість першого кафедрального собору, який згорів в 1020 р., було збудовано романський собор з великою криптою. Собор пережив пожежу 1134 р., який зруйнував майже все місто, але все ж таки сильно постраждав під час пожежі 10 червня 1194 р. Пожежа почалася через удар блискавки, уціліли лише вежі з західним фасадом та крипта. Чарівне спасіння плащаниці з полум'я було розцінено як знамення згори і послужило приводом для будування нової ще більш грандіозної будівлі.

Будівництво почалося в тому ж 1134 р. на пожертвування, які стікалися до міста Шартр з усієї Франції. Місцеві мешканці добровільно доставляли камінь із окремих каменоломень. Узявши за основу проєкт минулого собору, в який були вписані частини старого храму, які збереглися. Основна робота включала в себе будування головного нерфу, будівництво було завершено в 1220 р., а освячення собору відбулося 24 жовтня 1260 р. в присутності короля Людовіка IX та членів королівської сім'ї [3].

До наших днів Шартрійський собор зберігся з кінця 13 ст. майже в першопочатковому стані без руйнування та пограбування під час революцій та воєн.

Печера Ласко – одна з найважливіших палеолітичних пам'яток за кількістю і якістю та збереженням наскельних зображень. Ласко називають «Сікстинською капелою первісного живопису», ті живописні та гравійовані малюнки, які знаходяться там не мають точного датування. Вони з'явилися приблизно в 18-15 ст. до нашої ери.

Довгий час їх приписували стародавній Мадленській культурі, але останні дослідження показали, що вони більше відносяться до ранньої Солютрейської культури.

Печера розташована в історичному регіоні Франції перигор та території комуни Монтіньяк, приблизно на 40 км на південний схід від міста Періге.

Якщо звертатися до інших країн то наступним кроком розглянемо Іспанію. Країна з найгострішою їжею та найгарячішими чоловіками. В цій країні до об'єктів спадщини ЮНЕСКО віднесено 44 туристичні атракції.

З 44 об'єктів можна виділити Бургодський собор, роботи Антоніо Гауді, печери Альтаміра та старе місто Авіла.

Бургодський собор – був споруджений в 1221-1567 рр. у готичному стилі. Освячений на честь Діви Марії, він славиться своїми розмірами і архітектурою. З 1984 р. собор був включений до Світової спадщини ЮНЕСКО. Будівництво першого великого іспанського собору в готичному стилі було замовлено королем Фердинандом III Кастильським і Мауріціо, єпископом Бургоса. Приводом для цього було весілля Фердинанда з Беатрікс Швабською. Вважалося, що єпископська церква підкреслить змінену роль Кастилії в європейському розподілі влади. Будівництво було розпочато 20 липня 1221 р. на місці колишнього романського собору.

Відповідальним архітектором-забудовником був невідомий француз. Через 9 років було завершено будівництво апсиди. Головний вівтар був вперше освячений 20 липня 1260 р., потім будівництво припинилося майже на 200 років.

Антоніо Гауді – був каталонський та іспанський архітектор, один із найяскравіших представників стилю ар-нуво та модерн в архітектурному мистецтві. Більшість його робіт була зосереджена в Барселоні. Найвідоміша будівля – Храм Святого Сімейства [3].

До 1970 р. стан визначних творінь Антоніо Гауді був у занедбаному стані. Так фасад Будинку Міла потребував звільнення першого поверху від розміщеного в ньому приватних комерційних підприємств. Будинок Бальо, з іншого боку провулку Гарсія був взагалі зачинений для публіки, а відвідувачів Сагради Фамілії було не більше двох десятківвіза місяць, а ідея завершення його будівництва була поширеним жартом. У 2002 р., оголошеному міжнародним роком Антоніо Гауді, геній архітектора нарешті отримав запізніле світове визнання. На той час кілька будинків Гауді все ще знаходились в приватній власності і міська рада Барселони звернулася до власників з проханням відкрити їх для відвідувань, після чого популярність архітектурної спадщини суттєво зросла.

Альтаміра – це печера в Іспанії з поліхлоримним кам'яним живописом епохи пізнього палеоліту. Вона розташована поблизу Сантіяна-дель-мар у Кантабрії за 30 км на захід від міста Сантандер. Ця частина печерного комплексу Альтаміра та палеолітичного печерного мистецтва на узбережжі Еантебрії була оголошена об'єктом ЮНЕСКО з 1985 р. У 2008 р. цю номінацію було поширено на 17 інших печер у Країні Басків, Астурії та самій Кантабрії. Вся група печер одержала назву «Печера Альтаміра та палеолітичне печерне мистецтво на півночі Іспанії».

Гравюри та розписи печери належать до палеоліту, переважно медленського та солютрейського періодів, деякі до граветського та початку оріньякського. Такий висновок дохволив встановити, що печера використовувалася впродовж багатьох тисячоліть приблизно з 36500 до 13000 рр., коли головний вхід в печери був закритий зсувом [3].

Різноманіття історичних пам'яток свідчить про те, що майже в кожній країні є спадщина яка охороняється ЮНЕСКО. Кожна із них має свою власну історію і свій імпакт на цікавість до країни, яку відвідують туристи. Таємничі піраміди Хеопса, невідомо як і ким створений Стоун Хендж, старі печери Альтаміра та багато інших об'єктів ЮНЕСКО, про які не згадувалося в роботі, несуть в собі щось більше ніж простий витвір мистецтва, але і приваблюють тисячі туристів в такі прекрасні куточки землі для пізнання розвитку життя людини на нашій планеті.

Список використаних джерел:

1. Дичковський С.І. Комодифікація культурної спадщини в системі туристичних послуг. Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Випуск 33/2019. С. 66-74.
2. Офіційний сайт ЮНЕСКО. URL: <https://www.unesco.org/en>
3. 15 маловідомих фактів про сім чудес світу, які здивують кого завгодно. URL: <https://vsviti.com.ua/society/79965>